18e jaargang
nr. 176
mei 1995

hei & wei

Dorpsblad voor Blaricum

Dorpsblad voor en door de Blaricummers.
Uitgave van de Stichting Dorpsblad Blaricum.
Redactie: R. van Ees, L. Eggenkamp, A.M. v.d. Harst-Sol, J. Juffer, G.A. Keizer, R. Kok, C. de Mos, P. van Rietschoten, J.H. Rigter, I.M. Schouten, R. Tammerijn, C. de Vrieze-Brandenburg, A.J. Th. van Zon.
Eindredactie: P. Niks en A. Lindeman-Strengholt
Adres voor toezending kopij: Dorpsstraat 4
1261 ET Blaricum, tel. 02153 86468
Advertentieopdrachten:
V. Vlasman-Brenninkmeijer.
Druk: Joep van Gestel, 02153 16520

Agenda

Kopij: Noolseweg 31
1261 EB Blaricum

Nederheem
19 juni 20.00 uur Commissie personeel, organisatie en financiën
20 juni 20.00 uur Commissie ruimtelijke ordening en beheer
21 juni 20.00 uur Commissie welzijn en algemene bestuurszaken
29 juni 20.00 uur Raadsvergadering

Bernardusschool
15 juni ophalen oud papier en vodden mits in zak verpakt

O.B.B.
27 juni ophalen oud papier

B.V.V.
Eerste vrijdag van de maand bingo
Laatste vrijdag van de maand klaverjassen

Historische kring
openingstijden Op De Deel elke zaterdag van 14.00 -16.00 uur

Ned. Vereniging van Huisvrouwen
Reisje naar Haren op 30 en 31 mei, 1 en 2 juni.

KM.P.T
1 juni excursie tussen Lek en Oude Rijn. Drie privêtuinen en een kwekerij. Vervoer per autobus. 30 juni t/m 2 juli excursie Tien Tuinen Tocht. Driedaagse excursie Friesland. Vervoer per autobus.

Collecten rooster
28 mei t/m 3 juni Nat. Epilepsie Fonds
11 juni t/m 17 juni AVO integratie gehandicapten.

CONCERT VITUSKERK TE BLARICUM

Op zondag 11 juni a.s. zal het kamerkoor "de Hilversumse Cantorij" o.l.v. Cor Brandenburg een concert geven in de Vituskerk aan de Kerklaan te Hilversum. Uitgevoerd zullen worden o.a. werken van Bach, Purcell, Howells. Medewerking aan dit concert verlenen: Marion ten Haaken, sopraan, Henk van Zonneveld, continuo en Peter Rikkers,violone. Het concert begint om 20.00 uur. Entree: f.10,00 CJP/pas 65+ f.7,50. Kinderen tot 12 jaar f.2,50 Kaarten zijn verkrijgbaar bij Miny Beuving, Evenaar 3 te Blaricum en aan de kerk.

BIJVANCKSE SCHOOLJEUGD HOORT EN ZIET DE OORLOG UIT "DE EERSTE HAND"

De drie Bijvanckse scholen sloten 8 en 9 mei het project "50 jaar herdenking" af met een rondleiding in de Malbak langs de schilderijen van Jozef M. Linnenbak.
De 72 jaar jonge kunstschilder gaf op kinderniveau uitleg van zijn werken en de dingen die hij tijdens, maar ook na de Tweede Wereldoorlog heeft ervaren.
Als 18/19 jarige, half zigeunerjongen in het verzet gezeten, drie keer gearresteerd, mishandeld en uiteindelijk in een kamp terechtgekomen, vertelt deze kunstenaar d.m.v. schilderijen en verhalen ZIJN belevenissen. Zijn verhalen niet alleen toegespitst op TOEN, maar ook vooral de link leggend naar het HEDEN.
Vaak ademloos luisterden en keken de 6,7, en 8ste groepers naar zijn verhalen en schilderijen. Hoewel Jozef ruimschoots gelegenheid gaf om vragen te stellen, maakten weinig leerlingen gebruik van deze mogelijkheid. Een enkele leerling vertelde dat "haar opa zulke verhalen vertelde". Leerkrachten luisterden aandachtig toe, om later in de klas met de kinderen te na bespreken.
Duidelijk liet de kunstenaar het zinloze, het wrede, maar ook de sterke wil, het mij krijgen ze niet klein-gevoel zien en horen.

Schilderijen als "Plaza de Mayo" en "Verbroedering" gaven de uitleg ook een hedendaagse boodschap, zoals de kunstschilder het zelf verwoordde: "Het zijn niet de moffen, de ex-Joegoslaven, het zit in de mensen zelf. Laat het jullie niet gebeuren, vecht er tegen."
Een indringende afsluiting van een diepgaand schoolproject.

MIES BROUËR

KOPIJ VOOR HET MEI-NUMMER
INLEVEREN VOOR 04-06-'95

4 mei 1995:

Herdenkingstoespraak

door mevrouw mr. Etty Bos-Veterman te Utrecht, die tijdens de tweede wereldoorlog als kind hier in Blaricum 'ondergedoken' was.
Na het luiden van de klokken van de twee Blaricumse kerken, de "Last Post", twee minuten stilte en het hijsen van de vlag zong een grote menigte het WILHELMUS onder leiding van het Blaricums Gemengd Koor. Na de kranslegging en bloemenhulde ging men gezamenlijk naar de grote tent op het Oranjeweitje voor een bezinningsbijeenkomst. Na een inleiding door burgemeester P. de Winter volgden drie uitermate bijzondere toespraken door mw. J. Lanphen, huisarts te Blaricum en tevens voorzitter Kon. Ned. Maatsch. ter bevordering der Geneeskunde, door mr. J.R.Glasz, advocaat te Amsterdam, lid Eerste Kamer en ds. A.W. Berkhof, hervormd predikant in ons dorp en oecumene-secretaris van de Nederlands Hervormde Kerk. Een hoogstaande avond. Ademloos werd geluisterd, werd men gesterkt en kon men zijn eigen beleven toetsen. De vraagstelling luidde:"Waar is de dijk van onze bevochten en geschonken vrijheid het zwakst en wat moet er gebeuren om een doorbraak te voorkomen". Herdenken.... bezinnen.... stilzijn.... SAMEN. Want we **delen** met elkaar. Bewaken onze waarden!

U kent mij niet: toch kom ik uit Blaricum. Voor de oorlog ben ik hier met mijn ouders komen wonen en in de oorlog moesten wij onderduiken, want wij zijn Joden. Bovendien doken mijn ouders in 't verzet en ik werd verzorgd door pleegouders. Dat was levensgevaarlijk, maar ik was blond met blauwe ogen en kon mij dus wel vertonen (aan de andere kant van de aardbol, in Indië, ging je met blauwe ogen en blond haar gelijk 't kamp in: daar moest je bruine ogen en zwart haar hebben) maar ik ging naar de Gooische school en mij was te verstaan gegeven: tegen niemand praten, van niemand iets aannemen en zeker met niemand meegaan.
Op 4 mei 's avonds, een halve eeuw geleden en precies op dit uur, moest ik naar bed. Mijn pleegmoeder legde over het bed klaar een knaloranje zijden jurk, nog uit Indië, want zij was van plan die met de bevrijding te verknippen tot linten en strikken, En zo is 't ook gegaan.
Toen wij in '59 door Frankrijk begonnen te rijden zagen wij in elk dorp een monument voor de gevallenen uit de Eerste Wereldoorlog, een zuil met wat namen "mort pour la Patrie" of pour les enfants de la Patrie", een hekje erom en het zei ons niets. We hadden toch zelf een oorlog meegemaakt, maar we hadden er geen band mee.
Ik realiseer mij dat dit slechts 40 jaar na die Eerste Wereldoorlog was. Wij zijn nu al 50 jaar na de Tweede Wereldoorlog en als ik al die jonge, na-oorlogse gezichten zie stel ik mij voor dat die net zo min een band daarmee hebben als wij toen. En het gaat ook om niet te bevatten getallen: wat is dat "6 miljoen Joden", wat moet men zich voorstellen onder "duizenden verzetsmensen" en denk eens aan het Ardenner Offensief- een laatste opleving van Hitler, een kleine aanval december '44 bij Bastogne- waar in één nacht 80.000 soldaten sneuvelden, geallieerde soldaten, jonge jongens, en wat hadden zij hier te zoeken!
Om dat alles wat zichtbaarder te maken stel ik voor bij de gang naar het monument aan het volgende te denken:
Etty Hillesum was een Joodse, net zo iemand als Anne Frank, maar wat ouder; ze was al afgestudeerd en heeft prachtige dagboeken nagelaten. Zij is naar Westerbork gestuurd en met haar familie op de trein naar Auschwitz gezet, waar zij is vermoord. En in die trein heeft zij nog kans gezien een briefkaart te schrijven met een bemoedigende tekst in een hoog, ijl handschrift. Ze heeft de kaart door het luchtgat van de veewagen kunnen gooien en hij staat tastbaar afgedrukt in één van haar boeken.
Een paar dagen geleden ben ik geweest in de dodencel no. 601 van de strafgevangenis te Scheveningen, het Oranjehotel. De cel is één bij twee meter, middeleeuws en hoogst primitief. Maar in de muren zijn de boodschappen gekerfd als waren ze gisteren geschreven. Ik zag de speech van Marcus Antonius uit Julius Caesar. Ik zag het Onze Vader, maar ook "in deze bajes zit geen gajes, maar Hollands glorie potverdorie". En verder namen, hartekreten van de celbewoners, vaak zo jong. De Jodenvervolging en het verzet-de illegaliteit- zijn typerend voor de Tweede Wereldoorlog. Maar ik kreeg onder ogen een brief van de moeder van een geallieerde soldaat. Ze schreef hem natuurlijk iedere week, maar voor de gezelligheid had ze het dit keer op rijm gedaan:
"I've plenty of paper and plenty of time, so just to be different, I'll write this in rhyme".
En dan schrijft ze hoe trots ze op hem is en dat hij zich zéker zijn plaats in de wereld zal veroveren. En dat ze een knalfeest zullen geven als hij weer thuiskomt.
Deze brief werd gevonden op het lichaam van die geallieerde soldaat, gesneuveld in '44 in de slag bij Ponte Vecchio, voor onze vrijheid.
En daarom, straks aan de overkant, denkt u dan aan die kaart van Etty, aan die boodschappen van de illegalen uit de dodencel en aan de brief van die soldaat en daarachter aan al die ontelbare schimmen. Want die moeten wij blijven herdenken, ook na 50 jaar, totdat oorlog geschiedenis is geworden.

E. Bos-Veterman.

Overweging

Maart 1995. In de media wordt op verschillende manieren de aandacht gevestigd op de naderende bevrijdingsfeesten. Er verschijnen foto's en artikelen waarin mensen verhalen over de Tweede Wereldoorlog.
In mijn hoofd flitsen herinneringen aan de gebeurtenissen die mijn ouders, peuters in deze zwarte periode, hebben meegemaakt. De losse tegels in de schuur van het huis van mijn grootouders omdat hieronder een schuilkelder zat, de Duitsers die de dekens van de bedden haalden, de geheime kast waar hammen en zoete appeltjes waren verstopt, mijn oom die ternauwernood aan de Duitsers ontsnapte door op het allerlaatste moment een schuilkelder in te vluchten, een oom van mijn moeder die op transport gezet naar Duitsland bij station Amersfoort zijn leven wist te redden, mijn vader die als klein jongetje op weg naar de kleuterschool getuige was van een razzia in Blaricum.
Ik krijg een boek in handen waarin foto's staan afgedrukt die de Engelse en Amerikaanse geallieerden hebben gemaakt direct nadat ze concentratiekampen hebben bevrijd. De beelden zijn gruwelijk. De rillingen lopen over mijn rug. Ik kan er nauwelijks naar kijken. Dat mensen elkaar dit kunnen aandoen gaat mijn verstand te boven.
Dan dwalen mijn gedachten af naar de zomer van 1989. Het is een warme zomeravond en we staan voor München al enkele uren in een eindeloze file. Het is half acht, we zijn bekaf en willen zo snel mogelijk naar een camping. Eindelijk kunnen we de Autobahn verlaten. We zijn in Dachau. Gelukkig is er vlakbij, in München, nog een camping want in Dachau, waar zulke vreselijke dingen zijn gebeurd, willen we niet blijven.
Een week later zijn we in Joegoslavië. Op de kaart lezen we dat deze streek Bosnie-Herzegovina heet. We struikelen verschillende keren over de uitspraak en houden het er dan maar op dat we ergens middenin Joegoslavie zijn. In Cazin, vlakbij Bihac, bezoeken we een markt. Met paardjes en wagens komen de in dracht gehulde mensen van de vredige heuvels om hun geitenkazen, boontjes en paprika's aan de man te brengen. Bovenop de heuvel in het stadje staat de moskee. Een man die achttien jaar in Duitsland heeft gewerkt, nodigt ons uit de moskee te bezoeken. Boven zit een oud vrouwtje te bidden. Als ze hoort dat we uit Nederland komen, haalt ze vol trots een plastic zak uit haar prachtige leren tas. Wibra staat erop. Ze vertelt dat haar zoon in Nijmegen werkt en dat zij er vorig jaar is geweest. Even houden we onze adem in. Haar zoon zal toch wel goed worden behandeld in Nederland? Stel je voor dat hij met de nek wordt aangekeken. We schamen ons opeens intens. Maar gelukkig, het vrouwtje zegt dat hij het erg goed heeft. Het is warm en op de markt van Banja Luka genieten we van een watermeloen voor we onze tocht voortzetten naar een afgelegen dorpje waar speciale bronnen zijn. De heuvelachtige omgeving straalt immense stilte, rust en vrede uit. Als we eindelijk weer een huis zien, vragen we de weg aan de bewoner, die bezig is met de hooibouw. Hij wil ons wel vertellen waar we heen moeten maar niet voordat we zijn zelfgestookte Sljivovic hebben geproefd. Hij houdt ons aan de praat met allerlei gebaren en via zijn zoon die enkele woorden Engels spreekt. Een half uur later helpen we hem met hooien en worden we getrakteerd op zelfgemaakte geitensoep. Niet "blèèh" maar "mèh" legt de man uit. Pas als de schemering invalt, verlaten we de gastvrije Joegoslaaf, zijn zoon en dochter.
Het is april 1995. In de omgeving van Banja Luka en Bihac wordt al jaren bikkelhard gevochten. Veel dorpjes zijn verwoest, mensen gedood en gevlucht. Maar wat er precies afspeelt, weten we niet. Misschien zeggen onze kinderen en kleinkinderen over 45 jaar: "In Bihac willen we niet overnachten. Daar zijn zulke vreselijke dingen gebeurd".
Van jongs af aan is mij het grote belang van het herdenken van de Tweede Wereldoorlog bijgebracht. Deze zwarte periode moet in ons geheugen gegrift staan opdat het nooit meer zal geschieden. Herdenken doen we niet alleen door ons het verleden te herinneren, we moeten deze herinneringen levend houden en verplaatsen naar deze tijd. Want wat toen gebeurde, gebeurt ook nu weer. Toen moesten de Joodse winkels en synagogen worden bewaakt, nu zijn dat de moskeeën.
Wat toen fout is gegaan, kan ook nu mis gaan. Wij moeten er alles aan doen om te voorkomen dat dat opnieuw gebeurt. We moeten ons open blijven stellen voor die ander en zijn ideeen, we moeten koste wat kost blijven communiceren. Desnoods met handen en voeten, oorlog is immers de slechtste oplossing voor een conflict. Oorlog kent alleen maar verliezers. De trieste situatie in voormalig-Joegoslavië benadrukt dit alleen maar.

Linda Eggenkamp

4 MEI 1995 HERDENKINGSDAG

Op 4 mei 's middags in de tent op het Oranjeweitje liet de Blaricumse schooljeugd zien waaraan zij dachten bij begrippen als oorlog, 50-jaar-herdenking, bevrijding, gevangenschap en discriminatie. Op affiches, en plakkaten lieten ze d.m.v. teksten en tekeningen zien wat er 50 jaar geleden gebeurde en helaas, nu nog gebeurt. Een ontroerende tentoonstelling die, mede door het warme weer, veel te weinig bezoekers trok. Niet alleen visueel maar ook auditief hadden de kinderen wat te bieden; een aantal boven-bouwers kwam het podium op en declameerden na de introduktie van de burgemeester een (veelal zelf gemaakt) ge-dicht, vertelde een kort verhaal of las een (kinder)brief voor. Na de pauze ging de burgemeester een discussie met een aantal jongeren aan over o.a. de herdenking en de feesten daarom heen. Vanwege de warmte in de tent werd het evenement ietwat gecomprimeerd, en menig ouder trakteerde zijn/haar verhitte spruit na afloop op een ijsje bij de Hoop. En zo hoort het ook; momenten van bezinning en daarna (verrijkt?) weer het leven van alle dag!

M.B.

Wat ik wil...

Ik wil een zuivere wereld
Helder water
Veel fris groen
Ik wil geen oorlog
En geen ruzie's
Maar wat kan ik er aan doen?
De media stuurt mij beelden
en verhalen
Zij maken mij woedend en boos
Steeds nietiger voel ik mij worden
En volkomen radeloos.
Ik kan zeggen wat ik wil
Ik kan lachen
en genieten
Maar dan word ik plots weer stil
Komt er ooit een einde aan?
Blijft dat zinloos doden
Altijd verder gaan?
Willen wij dan niet beseffen
In een veilig wonend land
Hoe onmenselijk
Bezit neemt van gezond verstand?
Ik blijf woedend boos
Voel mij volkomen machteloos.

"LA PETITE HISTOIRE"
Herinneringen uit 1940 - 1945

DE RODE VLAG

De eerste Pinksterdag 1941, 1 juni was een stralende dag. Het was de dag waarop wel bijna iedereen via de BBC en Radio Oranje in London gehoord had dat een Duits leger de Sovjet Unie was binnengevallen.
Onze buurman was emeritus Ds. Bijl, hij woonde aan de Naarderweg toen nr. 22. Wij woonden wat toen nr. 24 was. (nu 34 resp. 36)
Het weer was prachtig dus dacht de gekleurde huisknecht van Ds. Bijl, die altijd in zo'n klassiek huisknechtenjasje rondliep, ik gooi de ramen maar eens open en zal de zaak eens goed luchten. Binnen niet al te lange tijd stond de Duitse Grüne Polizei aan de deur. Wat was er aan de hand?
Op de Bierweg (nu nr. 14) woonde tijdens de oorlog ene meneer Hazemeier, een fanatieke nazi. Destijds was Blaricum wel groen, maar stonden er minder bomen en was er aanzienlijk minder bebouwing. Het gehele voormalige kermisterrein en het daarnaast liggende perceel van Griet de Graaf was in feite één grote grasvlakte. Dit verklaart dat meneer Hazemeier vanaf zijn woning op de Naarderweg kon uitkijken en dat bij Ds. Bijl uit de slaapkamer die uitziet op het Bierwegpaadje een rode vlag uithing. Hij bracht dit onmiddellijk in verband met de Duitse inval in de S.U. Hij waarschuwde de Grüne Polizei.
De dominee van niets bewust had geen idee wat er aan de hand was toen de Grüne Polizei bij hem voor de deur stond en hem sommeerde "sofort" de rode vlag te verwijderen.
De huisknecht werd erbij geroepen. Deze was zich van geen kwaad bewust. Wat had de brave ziel gedaan? In zijn ijver had hij een deken die toevallig rood was uit het raam te luchten gehangen.

C.J. Post 1994

J D G
Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 02153 11839
J. DE GOOIER
AANNEMER
NIEUWBOUW
VERBOUW
ONDERHOUD

ASSURANTIE-ADVISEUR
M.A. BEK
Assurantiën - Hypotheken
Financieringen - Leningen
Spaaragent Midden Nederland
Financierings Maatschappij
Binnenweg 3, 1261 EK Blaricum,
telefoon 02153 8 93 71

Café - Slijterij
D' Ouwe Tak
Ja Gezellig
Voor een biljartje en een borrel.
Eemnesserweg 13b, Blaricum

Banketbakkerij-Partyservice
"FRANK"
voor al uw feestelijke gelegenheden
zowel op banket als partygebied.
Tel. 83691

HVDVEEN
Schilders- en wandafwerkingsbedrijf
Huizerweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 02153 11360

Gaat u het ook zelf doen?
dan naar
Hobby-Shop
B.C. STEENBEEK
Blaricum
Meenweg 31-33
Telefoon 1 57 47

tandtechniek
stiny
Tandtechnisch Lab.
Zaterdags gesloten
Dwarslaan 10
1261 BB Blaricum
Tel. 02153 1 17 23

COMBITAX
Blaricum·Laren
TAXI-86666
Dag- en nachtservice voor al uw persoonlijk vervoer

Feep van der Heiden

Verhuur puin- en afvalcontainers.
Handel in zand, grond, etc.
Tevens erfverharding voor bedrijven en particulieren.
Singel 7, 1261 XP Blaricum.
Tel.: 02153 89372/83620

drogisterij dia parfumerie
J.P. Kleijn
Blaricum

NEDERHEEM

Overeenstemming Verlengde Bergweg:

accoord Vereniging en burgemeester;
iets langere openstelling onder voorwaarden geregeld.

Na een tweetal in positieve sfeer verlopen besprekingen tussen de voorzitter en secretaris van de Vereniging Behoud Dorpskarakter en de burgemeester is een accoord bereikt. De gesprekken vonden op initiatief van de burgemeester plaats. De gesprekspartners zijn tot de conclusie gekomen dat het gewenst is de verkeersveiligheid niet in gevaar te brengen en dat noch de vereniging, noch de gemeente baat hebben bij maatschappelijke onrust. Burgemeester De Winter gaf in het eerste oriënterende gesprek aan dat de gemeente wel erg veel tijd heeft gebruikt en verbruikt om een alternatieve route te ontwikkelen. Dat hierdoor eerder irritaties zijn ontstaan dan dat overleg tot stand gekomen is achtte hij niet onlogisch. Het gaat volgens hem dan ook te ver, en het is feitelijk ook niet juist om de schuld enerzijds toe te schrijven aan de Vereniging. De gesprekspartners waren het er snel over eens dat terugzien niet veel zou opleveren en dat men meer baat zou hebben bij een aanvaardbare oplossing. De overeenstemming houdt in dat de gemeente vooraf een bankgarantie afgeeft over de periode van 1 juni tot 1 augustus 1995. Ook indien de gemeente op 1 augustus 1995 niet met de werkzaamheden is begonnen of heeft kunnen beginnen wordt de Verlengde Bergweg onmiddellijk verwijderd behoudens overmacht in verband met de bouwvak. De winst is dat het ongemak minder lang duurt omdat afsluitingen e.d. daadwerkelijk te maken hebben met werkzaamheden. Dit ongemak wordt de Vereniging niet verweten daar het aan de voortvarendheid van de gemeente ligt of men de afgesproken termijn haalt. Het is verder de intentie dat de verbinding een weg wordt voor lokaal verkeer tussen de Bijvanck en het Oude Dorp, zonder vrachtverkeer. Die wens is overeenkomstig de vraag van velen, dus leverde geen probleem op. De burgemeester gaf ook aan dat hij het wenselijk vindt met de raad te overleggen of het hoger beroep dat nog dient door moet gaan. Ook over het volgende punt, nl. het niet meer ontwikkelen van de politievariant wil de burgemeester een afrondend gesprek voeren nu er immers een voldoende lokale verbinding tot stand gebracht kan worden, waarbij gedacht wordt aan de Blaricummerstraat. De Vereniging en de burgemeester zijn de besprekingen donderdagmiddag begonnen en hebben de gesprekken zarterdagmorgen om 10.00 uur op het gemeentehuis afgerond. De advocaat van de gemeente en de advocaat van de vereniging moeten deze afspraak nog formaliseren, maar dit kan geen probleem meer opleveren; de gemeenteadvocaat zal maandag gevraagd worden het initiatief te nemen. Al eerder was door De Winter uitgesproken dat hij niet aan de uitspraken van de rechter tornt en ook geen stemmingmakerij nastreeft. De gespreksspartners zijn er in geslaagd voldoende vertrouwen te vinden om op basis van enkele besprekingen tot deze oplossing te komen. Het bestuur van de Vereniging en de fractievoorzitters uit de raad zijn inmiddels geinformeerd. Het is nu aan de gemeente om de overlast kort van duur te laten zijn

HET GROTE FEEST WAS BEGONNEN.

Een jongen van 14 jaar was ik toen mijn vader uit het illegale krantje voorlas dat Hitler dood was. Zou de oorlog nu echt voorbij zijn? We gingen naar de Tafelberg en keken vanaf de uitzichttoren of we de bevrijders die ergens bij Amersfoort moesten zitten, al zagen aankomen. We hoorden kanongebulder ergens bij de Stompert die je goed kon zien liggen. Het was schitterend lenteweer. Bij de villa naast het oranjeweitje waar normaal steeds de roodzwarte N.S.B.-vlag wapperde was men voorbereidingen aan het treffen om de rood-wit-blauwe vlag te kunnen hijsen. Meester van Bijleveld kwam vragen of wij 4 mei wilden zingen in een pontificale hoogmis uit dankbaarheid. Na de mis zagen we nog de gewapende duitse schildwacht bij de Bernardusschool staan. Wij probeerden hem voorzichtig uit te lachen en hij glimlachte zowaar terug. Thuisgekomen hoorden we dat de oorlog door zou gaan o.l.v. admiraal Dönitz. In Hilversum schenen de Duitsers zelfs op de feestvierenden te schieten. Maar de 5de mei was het dan toch echt afgelopen met de oorlog. Iedereen kwam naar het dorp waar volop papieren rood-wit-blauwe vlaggetjes werden uitgedeeld. We kregen ook allen een tekst van het bevrijdingslied. Een kinderkoortje in de muziektent gaf de melodie aan en toen zong iedereen uit volle borst:

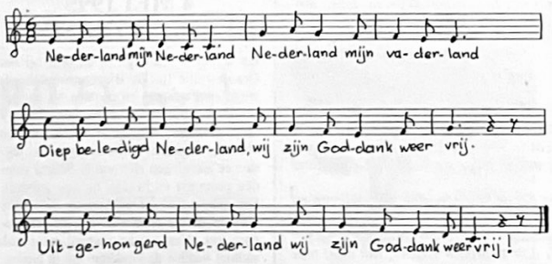

Na de toespraak van burgemeester Klaarenbeek ging dominee van der Mast uitvoerig in op dat "Goddank". Pastoor Jongerius voelde eerst in zijn binnenzak of hij z'n persoonsbewijs niet had vergeten waarna hij opgelucht constateerde dat hij dit ding voortaan niet meer nodig had. Bij de winkel van Van Zanten konden we door de radio een toespraak van koningin Wilhelmina horen. Daags daarna werden de N.S.B.-ers opgepakt en in de openbare school samengebracht. Het hele dorp was uitgelopen. Mensen klommen in lantaarnpalen om niets te missen. Ik had een mooi plaatsje in de dakgoot van Kremers bloemenwinkel weten te bemachtigen. De binnenlandse strijdkrachten stonden in blauwe overall met oranje versierd en met een stengun in hun hand de orde te bewaken. De minder foute N.S.B-ers werden ongemerkt door de achterdeur binnengebracht. De anderen werden in het openbaar door de menigte uitgejouwd. Een vrouw kwam niet opdagen. Zij was in haar woning dood aangetroffen. Een andere fanatieke vrouw hield "Mein Kampf" van A. Hitler stijf onder haar arm. Toen zij er in wilde gaan lezen werd het uit haar handen geslagen. Behalve het uitjouwen hebben de Blaricummers zich toch wel beschaafd gedragen jegens deze verraders. Toen kort daarna de Canadese bevrijders met hun tanks kwamen werden ze met veel vlaggezwaai binnengehaald. Zij sloegen hun tenten op in het plantsoen achter de hervormde kerk alwaar zij door het publiek werden omringd. Toen vroeg een van de Canadezen aan mijn moeder wat je moet zeggen tegen de vele opdringerige kinderen om ze weg te jagen. Mijn moeder zei: "Je moet zeggen: Hoepel-op!" Dat kon deze man niet uitspreken daarom riep hij hard: "RAUS!!" en alle kinderen verstonden dat en namen de benen. Ik had met mijn 3 broers een vocaal kwartet waar we veel mee optraden. Terstond hebben wij het Canadese volkslied ingestudeerd en werden we uitgenodigd op een Canadese fuif alwaar wij met onze jongensstemmen het mooie "Oh Canada" vierstemmig zongen. Het bleef wekenlang schitterend mooi weer en iedereen was buiten aan het feestvieren. Toen de lucht tenslotte betrok waren we verbaasd. Hoe kon het nou zomaar gaan regenen? De oorlog was afgelopen, toch?

Joost Brugman

FEEST IN DE SINT VITUSKERK.....

Neen, nu niet weer een verhaaltje over die toren, nu iets heel anders. Op eerste Pinksterdag, 4 juni a.s., hoopt pastoor J.H. Willems van de Blaricumse R.K. St. Vitusparochie de veertigste jaardag van zijn priesterwijding te vieren. Na een studie van zes jaar aan het klein-seminarie Hageveld te Heemstede en vervolgens nog eens zes jaar aan het groot-seminarie te Warmond werd onze jubilaris op Pinksteren 1955 met nog 27 jongemannen door bisschop J.P. Huibers in de kathedrale basiliek van Sint Bavo te Haarlem tot priester gewijd.

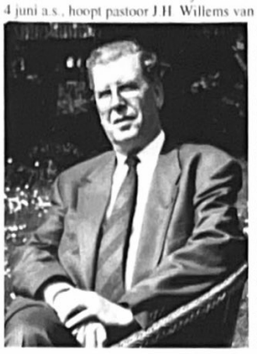

Het was in die na-oorlogse periode, bruisend van activiteiten op zowel kerkelijk als maatschappelijk gebied, dat de bisschop zijn jonge priester uitzond als pastoraal-assistent van de bouwpastoor in een grote nieuwbouwwijk van Haarlem.

Zoals gebruikelijk in die tijd duurde zo'n eerste assistentie niet erg lang. Er moest ervaring worden opgedaan. Al spoedig volgde dan ook overplaatsing naar Beverwijk. Naast het pastorale werk "in de wijk" kreeg kapelaan Willems de zorg voor het godsdienstonderwijs aan middelbare scholieren. Een taak die de sportieve Willems, voorzien van een aardig snuifje Amsterdamse humor, als het ware op het lijf geschreven was. Na Beverwijk gaat de pastorale trektocht naar Uithoorn. Weer de nieuwbouw in, contacten met veel jongere mensen uit alle uithoeken van het land, die zijn afgekomen op werk in de luchtvaart en de industrie van de Randstad. Dan lijkt plotseling het leven vol spanning en drukte een keer te moeten nemen als hij wordt aangezocht het pastoraat voor zieken en ouderen op zich te nemen Heel sterk wordt dan de confrontatie beleefd met de laatste levensfase van de mens. Nieuwe ervaringen worden opgedaan. De onvermoede levensmoed en verwachtingen die veel zieken en volkomen hulpeloze mensen dikwijls uitstralen, geven aan je leven een aparte kleur die minder somber is dan je geneigd bent te denken. Overigens blijft in deze periode, die 4 jaar duurde, het contact met de wereld buiten de ziekenhuismuren wel degelijk bestaan. Van veel kanten wordt hulp gevraagd. Vooral parochies in stedelijke uitbreidingsgebieden kunnen nog al wat extra mankracht gebruiken. Het is geen tijd van free-wheelen, al worden er heel wat kilometertjes afgefietst.

Pastoor Willems fietst nog graag. In het dorp wordt de auto zelden gebruikt Zo leer je overal goed de weg kennen. Ieder die onze jubilaris van wat dichterbij heeft meegemaakt zal zich hebben verwonderd over de snelheid waarmee hij zich de weg leerde vinden door de onoverzichtelijke weggetjes in het oude dorp. Over het gemak waarmee hij namen van mensen onthoudt. Hoe hij weet te combineren wie bij wie en wat bij wat hoort. Organisatietalent genoeg.

De waarde van die eigenschappen komt helemaal tot zijn recht in het gebied waar pastoor Willems het grootste deel van zijn loopbaan heeft gewerkt, het dekenaat Den Helder. We zijn dan in een tijd gekomen dat veel op kerkelijk gebied gaat veranderen. De periode waarin de geestelijken met slechts weinig hulp van buitenaf het kerkewerk organiseerden loopt geleidelijk af. Op allerlei terreinen binnen de kerk moeten meer leden van een parochiegemeenschap hun kennis en mogelijkheden in daden omzetten. In "de kop van Noord-Holland" met zijn heel specifieke bevolkingsgroep van boeren, tuinders en marinemensen van velerlei rang en stand stelt de overgang naar het "Samen Kerk-zijn" bijzonder zware eisen. Met een enorme inzet en zijn unieke vermogen om ideeën over te dragen weet, inmiddels, Deken Willems zijn mensen te overtuigen dat ieders persoonlijke inzet hierbij onmisbaar is. De afronding van zijn loopbaan als actief priester zal Pastoor Willem menselijkerwijs gedacht, wel in Blaricum beleven. Alle ervaringen van bijna een halve eeuw herdersambt kunnen hier tot ontplooiing komen. In het team-werk met de parochiegemeenschappen van Laren en Huizen. In het in stand houden van een heel net-werk van vrijwilligers in de eigen parochie. In het zo toegewijd iedere dag weer uitoefenen van zijn priesterlijke taken. Zijn bijna onnavolgbare manier van meeleven met de mensen in hun vreugde en soms zo grote verdriet.

De Vitus-parochianen en vele anderen met hen hebben in de persoon van Pastoor Willems, nu een goede vier jaar geleden, een man in hun midden gekregen waarmee ze gelukkig kunnen zijn. Dat het hem gegeven zij nog heel veel jaren zijn sterke, bronzen stem door kerk en dorp te laten klinken.

Pastoor; bedankt, een fijne feestdag en een heel gelukkige toekomst.

p.s. De jubileumviering wordt begonnen met een plechtige H. Mis 's morgens om half elf in de St. Vituskerk alhier. Aansluitend is er tot drie uur 's middags receptie in het St. Vitusgebouw aan de Kerklaan. U bent daar van harte welkom. Degenen die willen meewerken aan de schenking van een cadeau aan de jubilaris kunnen hiertoe een bijdrage storten op bankrekening 50.84.60.650 Rabo-bank Blaricum, Par.bestuur St.Vitus; inzake jubileum Past. J.H. Willems.

BLARICUM CENTRAAL

• ZIJN CULTUURHISTORISCHE PLEKKEN VAN DICHTBIJ (14) •

AART SCHONK, OP REIS NAAR KUNSTENAARS DORPSGENOTEN.

De beeldhouwer Aart Schonk (1946) verblijft veelvuldig in de marmergroeven van Carrara in Italië, waar hij met grote gepassioneerdheid voor de klassieke beeldhouwkunst zijn beelden in marmer hakt. Reeds vanaf zijn jongensjaren volgt hij hierin zijn eigen, unieke weg.

In zijn Amsterdamse atelier worden de beelden, soms over perioden van jaren, verder afgewerkt, Na een jarenlang docentschap aan de Rijksacademie te Amsterdam verblijft hij de laatste tijd steeds langere perioden in Italië.

Aart Schonk is geboren en getogen in Blaricum, Eemnesserweg 34, als Zoon van L. Schonk en E. van der Leck en kleinzoon van beeldend kunstenaar Bart v.d. Leek. De aanleiding van deze aandacht voor beeldhouwer Aart Schonk is het initiatief van Carien Bölger, galeriehoudster van de Vlierhove in Blaricum om een expositie te organiseren in het atelier van Aart Schonk. Aart Schonk wordt door haar omschreven als een zeer integer en bescheiden man die ze zowel als mens en als kunstenaar bijzonder is gaan waarderen. "Hij gaat volstrekt zijn eigen weg en doet aan niets en niemand concessies. Noch in zijn manier van leven, zonder enige commerciële ambitie noch bij het maken van zijn beelden". In 1988 werd op initiatief van de Oranjevereniging de beeldententoonstelling Beeld-en-Wei georganiseerd op het Singerweitje. Aart Schonk werd toen ook gevraagd. Carien Bölger was toen intensief betrokken bij de voorbereidingen van die tentoonstelling. Het eerste atelierbezoek toen was bij Aart Schonk. Dat heeft diepe indruk op haar gemaakt, "Zijn intensieve en unieke wijze van beelden maken, wars van alle hedendaagse voorkeuren, was zeer inspirerend, Evenals de prachtige sfeer in zijn atelier, Een oude verpauperde straat in Amsterdam. Dan een deur door en plotseling bevind je je in een hoge lichte witte ruimte vol manshoge marmeren beelden". In de eigen sfeer van zijn Amsterdamse atelier bestaat gedurende zes dagen de gelegenheid het werk van Aart Schonk, waarvan een deel nog in staat van wording is, te bezichtigen : 26-27-28 mei en 4-5-6 juni 1995 van 12-17 uur aan de Nieuwe Kerkstraat 16 te Amsterdam (bij de Magere Brug).

Op 27 mei organiseert de Stichting Couleur Locale een busreis naar Amsterdam naar de tentoonstelling "Rebel, mijn hart"in de Nieuwe Kerk gecombineerd met een bezoek aan de atelierexpositie van beeldhouwer Aart Schonk. "Rebel, mijn hart" is geheel gewijd aan in de oorlog omgekomen kunstenaars. Onder de 75 namen bevinden zich enkele kunstenaars die in BLaricum woonden en werkten: Baruch Lopes de Leao Laguna, Willen Arondeus, A.M. de Jong en Emanuel Querido.

De tentoonstelling duurt t/m 18 juni.

BUSREIS :ZATERDAG 27 MEI 1995 vertrek om 10 uur vanaf het Oranje weitje naast de Hervomde Kerk aan de Torenlaan Blaricum (vrij parkeren).

De kosten bedragen Fl 40,- inclusief reis, entree, rondleiding,ontvangst met drankje in atelier (exclusief lunch). **TER RESERVERING** even bellen naar Lida Calis 040-111110 en het bedrag over maken op GIRO 343830, t.n.v. de Stichting Couleur Locale, Blaricum voor 26 mei a.s. onder vermelding van Kunstreis 27 mei 1995, Graag duidelijk Uw NAAM, ADRES en TEL. nr vermelden; de betaling is tevens bewijs van deelname.

Terugkomst Blaricum rond 18.00 uur.Voor informatie : tel 040-111110.

Lida Calis, Stichting Couleur Locale.

FIRMA W. ED. B. VOS
MIDDENWEG 15, TEL. (02153) 83246
MIDDENWEG 17, TEL. (02153) 82053
BLARICUM

M. SIEGERS
ANTIEK EN KUNST
In- en Verkoop
klokken - barometers
meubelen en
schilderijen
M. Siegers
Dorpsstraat 1
1261 ET Blaricum
Tel.: 02153 82076
Open:
Woensdag t/m zaterdag
10.30-17.00 uur

Gruijters & Partners
adviesbureau voor risicobeheer
Stachouwerweg 21 • 1261 HV Blaricum • Tel. 02153 12260
NIBUD
verzekeringen hypotheken pensioenen

AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.
Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel.: 02153 83620 / 89372

VIERING 50JAAR BEVRIJDING '45-'95

Koninginnedag 1995

NAKAARTEN

Wat 'n feest en wat 'n stemming! Dan zeggen ze nog wel, dat ze boven de grote rivieren geen feest kunnen vieren! Moeten ze maar eens naar Blaricum komen! Dolle boel. Vrolijk. Gaaf.... zegt de jeugd. Gezellig, oergezellig. Dat woord, in geen enkele andere taal te vinden.... gezellig. Dat was de Koninginnedag. Met voor iedereen iets van zijn gading. Hebt u de kinderen zien genieten in hun kinderstraatje? Waren de standwerkers niet weer helemaal te gek? Smaakte het biertje niet weer geweldig? Gehost werd er op het Oranje-bal. Luidruchtig zwaaien met de armen in de lucht. Hoera! Het is feest. Voor een paar dagen even de zorgen aan de kant. Dat moet toch kunnen.... op zo'n feest moet je weer een tijd teren.

EREPENNING

Burgemeester P. de Winter reikte aan het eind van alle feestelijkheden rondom 5 mei de erepenning van de gemeente Blaricum uit aan Aty-Lindeman-Strengholt.

HOLLANDSE VLAG, JE BENT MIJN GLORIE.

Op Koninginnedag en bij andere bijzondere feestelijkheden, steken we de vlag uit. Maar deze keer, met het 50-jarige bevrijdingsfeest, was het een uitbundig gebeuren. Zoveel wapperende vlaggen.

Op Koninginnedag begon het al en hing de Oranjewimpel er stralend bij. Iedereen in ons dorp heeft zijn steentje (lees vlaggetje) ertoe bijgedragen, om alles zo feestelijk mogelijk te maken Onze Nederlandse driekleur is en blijft een symbool en een belangrijke rol in ons leven spelen. Onze kinderen tekenen al, zo klein ze ook zijn, ergens een vlag bij of op Bij officiële gebeurtenissen staan de kinderen met hun papieren vlaggetjes wuivend aan de kant Je kunt het ritselende geluid horen.

Wapperende vlaggen bij sportgebeuren.

Op onze boten ver over de wereldzeeën zie je de Nederlandse vlag. Op de vliegtuigen zijn ze geschilderd. We vergeten de oude tradities die bij de vlag horen, ook gelukkig niet, zoals hijsen en strijken.

Onze vlag moet op een bepaalde manier gevouwen worden, zodat het rood bij het hijsen meteen kan uitwaaieren en het wit en blauw volgt. Raakt de vlag door speciale omstandigheden per ongeluk de grond, dan moet die worden verbrand! Nóg een traditie: een kwartier vóór zonsopgang mag de vlag gehesen worden. Een kwartier ná zonsondergang weer gestreken. Bij appels brengen we de groet aan de vlag. Bij begrafenissen ligt de vlag soms over de kist als een eerbiedig kleed en laatste groet.

Hoe groot is de rol van de vlag in ons leven geworden? Dat hebben we juist nu, met het 50-jarige bevrijdingsfeest extra kunnen zien. Hoeveel mensen hebben niet tranen in de ogen gekregen, toen ze na erbarmelijke omstandigheden terugkwamen en hun vlag weer zagen wapperen. Die emoties waren zo groot dat zij alleen het zich kunnen herinneren en wij met ze kunnen meeleven. Terug te zijn en voet op eigen bodem te zetten na alles.....

We hebben onze vlag halfstok gehesen uit eerbetoon om hiermee te zeggen: "We zullen de gevallenen nooit vergeten en het doorgeven aan onze kinderen".

Juist deze bevrijdingsherdenking heeft ons weer doen beseffen hoeveel leed er is geweest. De saamhorigheid die er al in de oorlogsjaren was, kwam ook even terug.

Laten we dat laatste vasthouden.

Wat toen wel kon moet nu toch ook kunnen. Al leven we in een jachtige tijd, we horen elkaar te helpen als dat nodig is. Sta in dit drukke leven toch eens even stil bij het verdriet en leed van onze medemens. Een vriendelijk gebaar of woord kan al voldoende zijn om de ander weer wat moed en blijheid te geven.Wat je voor een ander kunt doen geeft je een levensvreugde, die je op dat moment misschien niet beseft, maar later wel een rol in je leven kan spelen.

Een grote rol voor de vlag.

Volgens model weer opgevouwen en opgeborgen, gaan we de toekomst tegemoet met ons eigen levensvlaggetje met al zijn idealen. Dát wapperende vlaggetje geeft ons kracht, het trekt je omhoog, ja, het dwingt je omhoog te kijken en blij te zijn met dat wat het leven ons biedt, met en voor alkaar. Verlies nooit je geestdrift en blijf bewondering houden voor alles wat mooi is in 't leven.

Blijf kijken en bedenk dat de hemel altijd weer blauw wordt, ook toen je misschien even niet keek.....

A.K.

VOOR GROOT EN KLEIN EN OUD EN JONG

In een feestweek wordt aan iedereen gedacht. Voor de oudsten in ons dorp was er dan ook een oer-gezellige bingo-middag onder leiding van de voortreffelijke 'Binbo-Master' Gerbe van der Woude. Naast het spel zelf, -met ontelbare prijzen- was er een kop koffie, een drankje en een boel opgewekt gebabbel. Ook had organisatrice Ada Keizer een snel-tekenaresse gevonden, die menig Blaricummer er 'mooi opzette', een lijstje erom...en een kunstwerkje aan de wand!

In de pauze werd een leuk klein boekje ten doop gehouden door alle medewerkers van het gezondheidscentrum de Blarickhof in fijne samenwerking met de Historische Kring, de Oranje Vereniging en de Gemeente Blaricum. Het boekje wil u allen meer doen bewegen. Hup, uit die luie stoel, zelfs als het een beetje mottert buiten en de zon eens niet schijnt! Vijf wandelroutes -met ieder een eigen kleur- worden erin beschreven, dichtbij, echt in het dorp zelf. In het boekje staat te lezen: "Een machine slijt naarmate hij wordt gebruikt. Bij het menselijk lichaam is het omgekeerde het geval. Deze wonderlijke machine functioneert juist beter als hij meer wordt gebruikt. Beweging is voor ons lichaam van levensbelang."Gekleurde paaltjes gaan de routes aanduiden en onderweg....kunt u even gaan zitten op een bankje. De bedoeling is dat er vele bankjes zullen komen. Een is er al aangeboden door de initiatiefnemers, de volgende kunnen gesponsord worden, en zullen **met de naam** van de gulle gever erop, heerlijke rustpunten vormen voor 'onderweg'. De Burgemeester en Wethouder Recourt deden het al even vóór -op film vastgelegd!

Goed voorbeeld doet goed volgen. En nu.... lopen maar!

(informatie Jan van der Lende tel. 83338)

a.l.s.

DIT EXTRA INLEGVEL
IN ONS MEINUMMER
IS FINANCIEEL MOGELIJK GEMAAKT
DOOR

Rabobank
Blaricum

BEVRIJDINGSFEEST IN NEDERLAND.... MILJOENEN GENOTEN VAN DIE STRALENDE, ZONOVERGOTEN DAG.

Je zou bijna kunnen zeggen 'n Blaricum was het leuker dan wáár ook'! Daar werd een hele week lang voor en door jong en oud gevierd Veel muziek en gezang. Een enkeling vond het wat lawaaiig, maar ach, eens in de vijftig jaar moet dat toch even kunnen! Met zo'n kolossale feestlent in ons midden ga je natuurlijk van alles en nog wat organiseren. Zo is de Oranje Vereniging nu eenmaal. Voor de jongsten, de tussen-innertjes, de groten, de ouderen, de alleroudsten. Noem maar op. Die allerkleinsten werden geweldig verwend met het Marionettentheater van Bert Brugman's voorstelling Alladin en de Wonderlamp. Daar zaten ze, die lieve kleine smoeltjes te genieten van dat altijd weer zo prachtige spel van de familie Brugman. 'n Glaasje "lim" van Henny van der Koot, want het was lekker warm in de tent. Dat was even fijn in die vakantieweek, die in Blaricum een meer dan grootsprekkig spektakel was.

5 mei 1995

HET GING ERIN ALS KOEK

Voor dag en dauw waren de Oranje-mensen al bezig om tafels te dekken, bordjes, bestek, servetjes, botertjes enz. Opperste stemming. Het wordt een stralende dag, warm ook. Een jeep-met--Canadese-vlag gaat de atleten vooruit, die in het holst (4.00uur) van de nacht het bevrijdingsvuur uit Wageningen zijn gaan halen. Burgemeester de Winter opent de feestdag officieel, de scouts hijsen de vlag en het vuur van de vrijheid laait hoog op tegen de blauwe lucht. Het wordt vol op het Oranjeweitje. Vol, warm en gezellig. Iedereen is er, zelfs een levensechte Veteraan komt aangereden. 300 Postduiven van "Postduiven-vereniging Union" worden losgelaten; een symbolisch gebaar om Vrede te onderstrepen. Vredebrengers. Ze vliegen even een rondje en zetten dan koers naar huis.

Dan schuift men bij elkaar aan tafel.... rood, wit, blauwe tafelkleedjes. Mensen die elkaar alleen van uit de verte kennen, buren die het anders altijd te druk hebben. Geroezemoes. Koffie en.... het echte ZWEEDSE WITTEBROOD, door Harry van Boheemen gebakken is méér dan lekker. Net cake en het gaat erin als koek. Iedereen geniet. Dit is pas feest... èn vrijheid. Geurt Lanphen is over uit Californie en er blijkt een echte vijftigjarige te zijn en de hele tent joelt 'Lang zullen ze leven...' Stef Nieuwenhuizen leest ondertussen voor. De proclamatie die Koningin Wilhelmina uitgaf... Hoera! Hoera! roept iedereen net als een halve eeuw geleden. En een verhaal uit ons dorp in oorlogstijd.

Wittebrood met boter: een traktatie, ook al zijn we tegenwoordig nog zo doorvoed.

'n FEEST ZONDER OPTOCHT? KAN NIET!

En daar waren ze dan. De inventief versierde kinderfietsjes, Weer even mooi als we in de kermisweek gewend zijn. Heel kleine knuffeltjes zaten te wachten op hun prijsjes, want die waren er natuurlijk.

KOM IN DE TENT...

Ondanks de warmte kwamen er zondag 7 mei enkele hondereden mensen naar de grote tent op het Oranje-weitje in Blaricum, waar BLARICUM CENTRAAL de eer had het laatste programma-onderdeel van de feestweek te verzorgen: Symbolen van oorlog en bevrijding. Het was geweldig dat velen aan dit programma belangeloos hun medewerking verleenden. Een hoogtepunt was natuurlijk de 83-jarige Marcel THIELEMANS die, voor het eerst optredend in Blaricum, de hele tent weer even terugbracht in de tijd, met liedjes uit het repertoire van de Ramblers. ook persoonlijke ervaringen uit de oorlogstijd werden op eigen wijze aan het publiek verteld.

De balletleerlingen van Zigrida Eglite dansten behalve een impressie uit "Fiddler on the Roof" ook de "Hoky Poky", met Kees Krauwer op de accordeon. Deze laatste dans was, bleek die middag, een dans voor alle leeftijden. Overduidelijk is, dat naar een idee van Lida Calis, met dans, klassieke muziek (Hans en Bastiaan Mobach,Ilse van de Kasteelen, Marianne Dert, Joost en Vincent Brugman,the Playful Triplets), oudhollandse liedjes(Blaricums Gemengd Koor en St.Vituskoor o.l.v. Rien Post), gedichten (Theo Calis) en verhalen (Edwin de Vries, Etty Bos-Veterman, Rien Post en Henny Scholten) een prachtig Herdenkingsprogramma werd samengesteld en uitgevoerd. Met de enthousiaste medewerking achter de schermen van medewerkers van de Oranjevereniging, Historische Kring en Stichting Couleur Locale konden de vele

"artiesten" onder daadkrachtige leiding van Finy Dutscher deze slotmiddag feilloos uitvoeren. Het presentatie duo Els Buitendijk en Gerrit den Braber regen de programma-onderdelen op onovertroffen wijze aaneen tot een sfeervol geheel.

Margreet Sala

Gewoon een kind. Geboren samen met
het eerste bombardement.
Mei 1940.
Vandaag het besef dat de kleutertijd daarmee
voor eeuwig verloren ging.
Vandaag weten wat vluchten is,
ontheemd zijn. Angst voor woorden:
tank, sodaat, geweer.
Nog doen die woorden zeer.
Laarzen dreunden, veel geschreeuw.
Nog ruik ik
na een halve eeuw,
die geur van stiekem broodjes bakken
en zie ik onze kat, die ze dreigde weg te pakken.
Nóg weet ik dat ik krullen kreeg.
Waarom?
Waarvoor?
Mijn moeder zweeg.
Dan ging ik lopend aan haar hand
naar een gaarkeuken aan de overkant.
Een extra schep
voor mij alleen. Verlegen ging ik dan weer heen.
Nog proef ik in gedachten
die waterige vieze kool en zonder zout.
Lang erna kreeg ik het bij een koolsmaak
in de mond,
erg koud.

Dan vijf jaar later, weer een mei.
Alle mensen uitbundig blij.
Jeeps vol soldaten, die lachten en zwaaiden.
En mij
over de krullen aaiden.
Een soldaat die mij uit mijn vaders armen
wilde pakken,
maar mijn angst begreep en dan vulde
mijn zakken.
Sigaretten en
veel chocola.
Pas toen begreep ik
het " hiep, hiep, hoera !"

Een dieper besef
kwam toen de jaren verstreken.
De wereld nu, door mijn huidige ogen bekeken,
zoeken voor ieder mensenkind
de sleutel naar
vrijheid en
veiligheid.
Zoek mee, maar vooral
VIND !

HISTORISCHE OPTOCHT

Op een moment in de organisatie werd besloten om de optochten van Laren en Blaricum samen te voegen, een uitstekend idee, zoals op de dag zelf bleek. Nadat de brandweer een staaltje van haar kunnen had laten zien, verzamelden versierde fietsen, ponywagens, handkarren en "lopers" zich op het "Oranjeweitje", het groter materieel stond opgesteld in de Bussummerstraat. Gigantisch veel arbeid was verricht om er iets moois van te maken. De jury zal het dan ook niet gemakkelijk gehad hebben. Een oude voddeman(mét wapperende snor), dames op hongertocht zonder lucht in hun fietsbanden, een, in een huis neergestort vliegtuig, onderduikers onder een bed, 2 nagebouwde tanks en de uiteindelijke winnaar: een Blaricums tafereeltje van 50 jaar terug, het zag er allemaal heel verzorgd uit. Vele toeschouwers deden deze, in een prachtig zonnetje vertrekkende stoet uitgeleide. Sommigen stapten op de fiets en bekeken al dit fraais in Laren nog een keer, velen ook genoten van de zon en van elkaars gezelschap, namen een drankje in de tent en wachtten op de dingen die gingen gebeuren. Dat was heel lang niets: een klein gedeelte van de stoet kwam weldra terug, de gehele route zou te ver voor hen geweest zijn, de rest van de stoet genoot zo lang mogelijk van de vele belangstelling en het mooie weer. Toen de stoet uiteindelijk teruggegekeerd was en de prijzen uitgereikt, was het wachten op de stoet militaire voertuigen. Eindelijk baanden zij zich onder luid ge-juich door de menigte; tank, jeep, motor, rode kruiswagen, het was er allemaal. De ouderen pinkten nog al eens een traantjeweg.

M.B.

FINALE

Aan het eind van een dikke feestweek is er tot slot de speech van de voorzitter van de Oranje Vereniging, Adrie van Zon. Hij was het die het hele projekt bedacht, in z'n hoofd had en verwezenlijkte, samen met al zijn trouwe medewerkers. Hij sprak ze toe: "Dames en heren. Op de een of andere manier bent u allemaal betrokken bij de zeer geslaagde feestweek. Dank zij uw steun, dankzij de samenwerking met de B.O.V., d'Ouwe Tak, Moeke Spijkstra en Snackbar 'Pico Bello' en dankzij de ongelooflijke inzet van de medewerkers van de Oranje Vereniging, dankzij het mooie weer.... is het gelukt om Blaricum een week lang te laten dansen en feesten ter gelegenheid van 50 jaar bevrijding. Alles is anders gegaan dan we verwacht hadden, maar allemaal positiever, aldus Willem van de Brakel, die ons heeft bijgestaan. Een Oranjebal, een autoshow van Keyer-Peugeot (hij verkocht 8 auto's, dat mag ik toch verklappen?), een optreden van Rawhide met belangeloze medewerking van Gordon, een Veronica-drive-in avond met Yvonne Visser, optocht samen met Laren (Mag het, na 50 jaar na de oorlog?) een wittebrood-maaltijd met 400 mensen, hèle families, een bevrijdingsbal, propvol, een ouderen-bingo, poppentheater Brugman voor de kleintjes, een scholen-project, een indrukwekkende 4 mei herdenking met geweldige sprekers (de burgemeester, Joke Lanphen, Jaap Glasz en dominee Berkhof."

HET BEVRIJDINGSVUUR BRANDDE OP HET ORANJEWEITJE
HET VREDESVUUR IN IEDERS HART
VANDAAG, MORGEN... EN DENK ERAAN: HOUD HET BRANDEND!

Druk zwoegende vrijwilligers vegen de immens grote tent schoon. Maken alles klaar voor het feest dat er 's avonds weer zal zijn. Heerlijk hollen en vliegen. Stoelen slepen! Dan is het tijd voor de optocht. Eerst de kinderfietsjes. Daar zijn de versierde wagens, de ponywagentjes. Trekkers met karren, een optocht samen met Laren. Goed idee. Schitterende exemplaren, waar heel hard aan gewerkt moet zijn. Origineel en tot in detail uitgevoerd. Een 'op 'n huis neergestort'-vliegtuig met eronder een heuse schuilkelder! en dat alles op een kar gemaakt door de Carnavalsvereniging. We zien 'n echte -in werking zijnde Smederij, met vuur, blaasbalg, hoefijzers en een vriendelijk paard, dat alles belangstellend gadesloeg (de oortjes naar voren) begeleid door een luidruchtige groep 'smeden', die het met een pilsje in de hand goed naar hun zin hadden. Dat was de Smederij van den Bergh, een begrip in Blaricum. Er was een ponywagen met ponyhoefjes in rood, wit, blauw. Een soepkar, een gaarkeuken-kar, prachtig werk van het K.V.G. Blaricum. Men beeldde vrouwen uit de tweede W.O. uit, met authentieke kleding. Er reed een mooie tank voorbij, een huisje op wielen. Je keek je ogen uit!

De enige echte ware Canadees in ons dorp

Burgemeester De Winter in gesprek met onze schoolkinderen!

MET DANK AAN COR SALVERIUS VOOR DE SCHITTERENDE FOTO'S DIE HIJ TER BESCHIKKING STELDE

EEN VOLLE TENT.
400, 600, 800 mensen!

"Het is ongelooflijk met welk verlangen mensen naar mensen zoeken... dit is een conclusie van de Duitse theoloog Drewerman. We zagen dat deze week in Blaricum. Ze waren er elke avond. De mensen. Bovendien hebben mensen kennelijk iets met een tent, dat maakt los, gevoel van in een circus te zijn. Mensen gedragen zich anders in een tent. Worden lichtvoetig, gaan spontaan bewegen, dansen.Vaststaat dat er in Blaricum duidelijk behoefte is aan een plaats om elkaar te ontmoeten. Aan een tent? Mijnheer Pastoor, wilt u er eens over nadenken om de Vituskerk te gaan gebruiken als tent, als dorpstent. De vaste banken eruit en een mobiel interieur! Concerten, jeugdactiviteiten, culturele programma's. De toren is veilig gesteld dankzij financiële bijdragen van de gemeenschap. De akoustiek is uitstekend, zegt Anton Kersjes. De gulle gevers onder u zijn wij zeer dankbaar. De verwachting dat u de Oranje Vereniging extra zou gaan steunen gaf de doorslag om in oktober jongstleden het niet onaanzienlijke risco te nemen om de tent te bestellen, bands, muziek te contracteren, geluid, licht en nog tal van andere voorzieningen vast te leggen. Met het hele project was ruim f 50.000,- gemoeid. Maar, we zijn bijna uit de kosten. Henny van de Koot van d'Ouwe Tak was van plan om over 10 jaar stil te gaan leven, maar kan dat ideaal dankzij de opbrengsten van deze feestweek dit jaar reeds realiseren. Bart de Hoog (historicus) en woonachtig in Huizen wilde graag over 10 jaar een huis kopen aan de Eerste Molenweg. Afgelopen week is hij gesignaleerd in die Eerste Molenweg om een huis te kopen dankzij de feestweek! Iedereen die je spreekt vindt het een fantastische week. "Er gebeurt nu eindelijk eens iets in Blaricum" Geen enkele wanklank, geen vermelingen, geen toestanden. Feest in het dorp, een week lang. Dank aan de buitendienst R.O.B. voor de vele hand- en spandiensten. De E.H.B.O., Marti van de Brakel die voor de nachtbewaking zorgde. Dank aan dat kleine groepje Oranje Verenigingers dat elke dag, soms 2 maal, die tent van 800m2 heeft schoongemaakt, de 440 stoelen en tafels erin, eruit, eigenlijk een onmogelijke maar zeker slopende taak. Dank Teus Dorresijn, Willem van de Brakel, de jongens van de Scouting, Stef Nieuwenhuizen, Willem Duys, Gerrit den Braber, de Jong met zijn bloemen, Gordon, Vincent Brugman. De burgemeester die er elke dag en avond tot sluitingsuur was. Vergeef me als ik namen buiten de Oranje Vereniging niet heb genoemd. Ja één nog: mijn echtgenote. Hartelijk dank."

Alle aanwezigen hieven spontaan een yell aan: A - drie, A-- drie, A - drie! 't Dorp is de voorzitter van de Oranje Vereniging dankbaar voor zijn gedurfde visie voor zoveel feest! Met alle risico's van dien. Met vast en zeker af en toe een slapeloze nacht. Organiseren is een echte Kunst, dat kan niet iedereen. Met een saamhorige bevolking, met zoveel gezellige mensen als in Blaricum ben je al een stukje op weg, moet Adrie van Zon gedacht hebben. En terecht! Feestvieren, dat kunnen we, ook al wonen we boven de grote rivieren. Laten we dat vredige gevoel van saamhorigheid proberen vast te houden. Het is de moeite waard!

GIERZWALUWEN GEZOCHT.

In steden en dorpen, zoals in Blaricum, kunnen onder dakpannen en in spleten onder dakgoten, dakkapellen en schoorstenen gierzwaluwen broeden. Zo tegen Koninginnedag zijn deze op hun witte keelvlek na volledig zwarte zwaluwen met hun sikkelvormige silhouet weer gearriveerd en zwieren rond de huizen. Zij hebben er dan vanuit hun overwinteringsgebieden in Afrika minstens 10.000 kilonter op zitten. Onze medebewoners, want dat zijn het tenslotte, hebben het erg moeilijk. Renovatie en isolatie van huizen, afbraak van de huizen waar zij in broedden, veranderde dakpantypen en nieuwbouw die geen plaats biedt, dit alles draagt bij tot het verdwijnen van de gierzwaluw. Met zijn verdwijning uit het dorpsbeeld gaat niet alleen een stukje natuur weg.

De gierzwaluw is ook een goede insektenbestrijder, die in de periode april tot augustus vele tienduizenden insecten consumeert. Gierzwaluwen kunnen aan nieuwe broedgelegenheid geholpen worden door het leggen van speciale ontwikkelde pannen, het ophangen van nestkasten en het inmetselen van neststenen. Die nestgelegenheid moet liefst in de omgeving worden verschaft waar zij al broeden. Helaas is onbekend waar zij in Blaricum nestelen. De Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken is op zoek naar plaatsen waar gierzwaluwen broeden, om in voorkomende gevallen te kijken of er hulp geboden kan worden. De vogelwerkgroep roept alle lezers van Hei en Wei op om door te geven als zij nestelplaatsen weten. Het adres is Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken, Postbus 1028, 1200 BA Hilversum. Hier kunt u ook informatie krijgen.

BIJVANCK VOOR GENEESMIDDELEN NIET AFGESLOTEN VAN OUDE-DORP

De Blaricumsche Apotheek gaat geneesmiddelen bezorgen in heel Blaricum. In Blaricum-Byvanck zal tussen 17:00 en 19:00 uur 's avonds bezorgd worden; in Blaricum-Dorp tussen 12:00 en 14:00 uur 's middags. Jan van der Lende, apotheker van de Blaricumsche Apotheek: "Het thuisbezorgen van geneesmiddelen is een hele normale service van een apotheek. Op het moment dat het voor de mensen moeilijk wordt om de geneesmiddelen op te halen, bieden wij graag de service aan, om ze thuis te bezorgen. Dat wij nu ook in de Bijvanck komen past helemaal in ons streven naar een optimale service verlening."
De Blaricumsche Apotheek is twee jaar geleden verhuisd van de Binnendoor 7 naar het gezondheidscentrum in Blaricum Dorp.
Als de Verlengde Bergweg wordt afgesloten is het voor de Blaricummers uit de Bijvanck nog moeilijker om bij de Blaricumsche Apotheek te komen.
Jan van der Lende: "De Blaricumsche Apotheek is een apotheek voor alle Blaricummers. Er zijn veel mensen in de Bijvanck die voor hun geneesmiddelen naar een apotheek in Huizen gaan. Wij vinden dat Blaricummers, die gebruik willen maken van de service, diensten en zorg van de Blaricumsche Apotheek, hier onbelemmerd voor moeten kunnen kiezen."
Vrijwel elke huisarts heeft tegenwoordig wel een fax of kan recepten doorbellen. Indien men wil dat de geneesmiddelen thuis bezorgd worden, kan men de huisarts vragen dit door te geven aan de Blaricumsche Apotheek.
Bij de apotheek in Blaricum zijn ook antwoordenveloppen verkrijgbaar, waarin men, zonder postzegel, een recept naar de apotheek kan sturen. De geneesmiddelen worden dan de volgende dag thuisbezorgd.
Op de vraag of de Blaricumsche Apotheek nu een postorder-apotheek wordt, antwoordt van der Lende: "Ons thuisbezorgen is niet te vergelijken met het postorderen van geneesmiddelen. Wij zijn een lokale apotheek voor de lokale bevolking; wij hebben direct contact met de voorschrijvende huisartsen. Het is voor de patiënten wel belangrijk om zoveel mogelijk gebruik te maken van dezelfde apotheek. Dan kan er een optimale receptcontrôle plaatsvinden."
De Blaricumsche Apotheek biedt een 24-uur-service in de vorm van een dienstwaarneming met de apotheken in Huizen, Laren en Eemnes. "Indien de mensen vragen hebben over hun geneesmiddelen, kunnen ze altijd naar de apotheek bellen; ook wanneer de geneesmiddelen zijn thuisbezorgd. Vaak zal de apotheker dan zelf deze vragen beantwoorden", aldus van der Lende.

Over de enquête

Uiteindelijk hebben meer dan 1300 Blaricummers in de afgelopen maanden een enquêteformulier ingevuld. Bestuur en redactie zeggen u daarvoor nogmaals hartelijk dank. Meer dan 98% van de invullers gaf aan dat Hei & Wei moet blijven. Velen hebben tevens van de gelegenheid gebruikt gemaakt kritiek te leveren, hun hart te luchten of opmerkingen te maken over Hei & Wei en alles wat daarmee heeft te maken. De redactie is van mening dat de onderstaande bloemlezing uit de gegeven reacties grotendeels voor zichzelf spreekt.

Rol van de gemeente
- De verbouwing van het gemeentehuis kost circa 3 miljoen gulden. Is dertigduizend gulden (dus daarvan een procent!) voor ons dorpsblad dan een onhaalbare zaak?
- Geeft de gemeente niet überhaupt teveel geld uit? - Laat de veegwagen minder rondrijden.
- Voer hondenbelasting in en betaal daarmee Hei & Wei.
- De gemeente moet Hei & Wei meer gebruiken voor een duidelijke communicatie met en informatieverschaffing voor de burgers.
- Hei & Wei moet onafhankelijk worden van de gemeente.
- De boeren zijn bijna allemaal al weg; Hei & Wei gaat 'dankzij' de gemeente misschien ook weg. Wanneer hoepelt de gemeenteraad op en komt er een raad die besluiten durft te nemen die echt goed zijn voor Blaricum?

'Buitenkant' van Hei & Wei
- Gebruik goedkoper papier. (De redactie gaat hierover praten met de drukker.)
- Is zes keer per jaar niet voldoende?
- Maak er een weekblad van.
- Ander formaat en andere opmaak.
- Bezorging laten doen door vrijwilligers, maar dan wel overal.
- Niet bezorgen, maar neerleggen op afhaaladressen (winkels e.d.).

'Binnenkant' van Hei & Wei
- Meer informatie over plaatselijke gebeurtenissen en evenementen.
- Minder beschouwend.
- Meer informatie over middenstand (m.n. winkelsluitingstijden).
- Meer artikelen over lokale mensen.
- Meer foto's.
- Meer informatie over de Bijvank
- Minder feitelijke informatie vanuit het gemeentehuis en meer interessante berichtgeving van die kant.
- Meer informatie over het verenigingsleven in ons dorp.
- Meer verhalen.

Kosten
- Vijfentwintig gulden is te veel.
- Zoek sponsors en/of meer adverteerders.
- Waarom geen abonnementen?
- De gemeente moet het verlenen van subsidie niet als een gunst zien, maar als een plicht waar geen rechten aan zijn te ontlenen.

En de meest voorkomende reactie was:
- De gemeente moet blijven betalen. Maar als ze er toch mee ophouden, dan zijn we wel bereid een donatie te betalen.

Bestuur en redactie nemen de gegeven reacties ter harte. We gaan onderzoeken wat we ermee kunnen doen. En we hopen dat de gemeente binnenkort met een duidelijk standpunt komt. Natuurlijk blijven we openstaan voor commentaar en kritiek (ingezonden brieven!) en ook voor Blaricummers die een bijdrage willen leveren aan Hei & Wei. ook als u zelf niet zo'n vlotte pen heeft maar wel een leuk of interessant idee, kunt u altijd de redactie bellen. Hei & Wei maakt er dan wel iets moois van!

Bestuur en redactie Hei & Wei

BIJVANCKSWETENS(W)AARDIGHEDEN

Eind april bedankte de Stichting Welzijn Blaricum haar vrijwillig(st)ers met een gezellige Westernavond. De Malbak was omgetoverd in een echte saloon met zand op de vloer en cowboys en -girls liepen met (ongevaarlijke) pistolen zichtbaar op zak. De muziek was in stijl en daarbij traden de Outlaws op, dansers die in westernstijl gekleed, de mok aan de riem, de aanwezigen leerden hoe men, zonder op koeien te jagen, toch uitgeput kan raken.
Elders in deze Hei & Wei zult u stukjes kunnen lezen over de Oranjefestiviteiten in Blaricum; één "oranje activiteit" vanuit de Bijvanck wil ik toch even noemen; een fabrikant van maandverband heeft tientallen oranje pakketjes in onze wijk "gedropt" , deze pakketjes zijn echter niet bij de goede "doelgroep" terechtgekomen, de zandbak aan het Salamanderpad was bezaaid met deze oranje "kadootjes", die waarschijnlijk niet voor deze plek bestemd waren. De "doelgroep" zelf heeft ze opgeruimd.
De carpoolparkeerplaats en bushalte zijn in een bijna-gereed-stadium gekomen;zoals het er nu uitziet zal, met ingang van de nieuwe dienstregeling (28 mei a.s.) de busdienst Almere/Hilversum gaan rijden.Een slagboom moet het vrachtverkeer van het parkeerterrein weren. Er werd en wordt nogal wat in onze wijk op verkeersgebied veranderd; de drie opstaande ribbels die voor proef geplaatst waren op de Snoek zijn weer in de grond verdwenen, om toch het "racen" daar tegen te gaan zal een stuk verder (ter hoogte van de Zalm) een verkeersdrempel geplaatst worden.
Geasfalteerde fietspaden zullen alle binnen enkele jaren rood worden, een landelijke trend die het voor de fietsers veiliger maakt, deze zomer zal het fietspad achter de geluidswal totaan 't Merk rood worden.
De "paddestoelen" op de Stobbe worden of zijn weggehaald. Hoewel er aan weerskanten de mogelijkheid geboden wordt om er als fietser voorbij te kunnen, schijnen er toch, met name met glad weer, gevallen fietsers geklaagd te hebben.
Veel bewoners van onze wijk willen dat er minder hard in hun woonomgeving gereden wordt en vragen dan ook om een verkeersdrempel,dat kan in de meeste gevallen wel, alleen waar moet de drempel komen te liggen? De meeste mensen willen zo'n ding niet voor de deur. Daar begint dan de moeilijkheid.
Er schijnen in onze wijk op verschillende plaatsen parkeerproblemen te zijn, die in sommige gevallen veel ergernis veroorzaken. Een vouwwagen hoort niet midden op een grasveld aan een ketting gelegd, een geparkeerde auto hoort niet een uitrit te blokkeren en auto's horen niet op stoepen te staan zodat kinderen gedwongen worden de straat op te gaan.
Een "vaste" plek op de openbare weg bestaat niet, openbaar is openbaar en kan niet geclaimd worden. Om een goed Nederlands spreekwoord eens te verbasteren: " Wie de auto past, zette hem elders."
Ook voor de dieren wordt het veiliger gemaakt, een faunatunnel geeft het kleine wild nu de mogelijkheid veilig aan de andere kant van de grote weg te komen.
Er is, eind april, een Openbare Vergadering van de Sportadvies Commissie geweest, waarbij werd medegedeeld dat per 29 mei a.s. de grote zaal in de Grenspaal dicht gaat wegens herstelwerkzaamheden, gelukkig kan het kleine zaaltje tot eind juni gebruikt worden zodat in ieder geval de judovereniging haar seizoen af kan maken.Helaas kan dit niet gelden voor de schoolkinderen die in de grote zaal sporten. Zij moeten vanaf eind mei bij mooi weer buiten sporten of anders zal in de kleuterspeelzaal onderdak gezocht moeten worden.
Over de Verlengde Bergweg en haar aktiegroepen voor en tegen heeft U inmiddels al het een en ander in de dagbladen kunnen lezen, omdat Hei & Wei niet actueel kan zijn laat Bijvanckswetenswaardigheden dit onderwerp liggen, maar denkt U niet dat het niet leeft in onze wijk, integendeel.

Mies Brouër

UITSTEKENDE RESULTATEN VOOR BLARICUMSE JUDOKA'S

Op 29 april waren er behalve de nodige oranje attiviteiten ook door de judo bond verschillende aktiviteiten georganiseerd. En omdat het belangrijke evenementen waren deden verschillende judoka's van de Blaricumse clubs Kiritsu en Sportschool Schouw hier aan mee.'s Morgens waren er distrikts wedstrijden en officiele distrikts kampioenschappen voor meisjes. Dit zijn al wedstrijden op nationaal niveau waarbij de nummers 1 en 2 van de distrikts kampioenschappen zich automatisch plaatsen voor het nederlands kampioenschap. Aan de distriktswedstrijden deden mee Ragna Senf en Winnie Wieland. Ragna Senf ontbrak het een beetje aan ervaring op dit niveau. Ondanks een goede inzet kon zij geen wedstrijden winnen. Winnie Wieland daarentegen wel. Zij komt veel uit op toernooien. En de eerste keer dat zij aan een dergelijk belangrijk toernooi meedeed, eindigde zij op de derde plaats.Een goed resultaat. Als de officiele kampioenschappen deed mee Femke Landzaat. Hoewel zij pas 11 jaar is deed zij mee met de dames tot 16 jaar. En tot haar grote verbazing stond zij op een gegeven moment in de finale om het kampioenschap van midden nederland. Deze partij verloor zij en ook de daarop volgende partij, waardoor zij uiteindelijk ook derde werd. Maar niettemin een fantastische prestatie. 's Middags waren er de examens voor de zwarte band. Hieraan deed mee Friso Hoefnagels. Ondanks de koninginnendag waren de kandidaten in grote getalen gekomen, maar liefst 32 personen. De deelnemers waren verdeeld over 4 matten en Friso was als 2e aan de beurt op zijn mat. Hoewel hij erg gespannen was verliep zijn examen uitstekend. Kandidaten voor de zwarte band bereiden zich voor met een werkstuk, dat bestaat uit een groot aantal verschillende technieken. Dit werkstuk demonstreren zij dan aan de jury. Tot twee maal toe werd Friso Hoefnagels tijdens zijn werkstuk onderbroken en kon hij op verzoek van de jury steeds een deel overslaan. Het is het gemak, de souplesse en het inzicht waarmee een kandidaat een examen uitvoert, die een jury doet besluiten om deel over te slaan. Hierdoor kwam het, dat Friso na precies 5 minuten al weer mocht gaan zitten. De vele tientallen uren extra training, die hier de afgelopen weken aan vooraf gingen, werden op deze wijze door de jury gewaardeerd en beloond. Begin van de avond kregen alle kandidaten die geslaagd waren hun fel begeerde zwarte band. Dat het examen toch geen kleinigheid is bewees het feit dat 1 op de 3 kandidaten die avond toch gezakt was.
Koninginnendag was een lange judo dag die voor het judo in Blaricum een fantastisch resultaat heeft opgeleverd. Steeds meer judoka's halen hun zwarte band. En bovendien is het verheugend om te zien, dat ook de jeugd op dit belangrijk wedstrijd niveau, goed kan meekomen.

Francis Schouw

PARKEERPROBLEMEN????

Een aantal borden, zoals op bijgaande foto hangt/hing aan bomen op de Levensboom

Parkeren op eigen risico regelmatig laten vogels stenen uit deze bomen vallen.

Deze stenen kunnen blikschade veroorzaken.

Ik schrijf "hing" omdat er eerst een aantal borden hing en op het moment van deze foto nog maar twee. Een ludieke actie van de overkantbewoners of echte stenengooiende vogels. Om dat laatste te bewijzen lagen er onder de boom stenen van een grootte die best blikschade zouden kunnen veroorzaken. Dagen heb ik op de loer gelegen om een glimp van deze, mij onbekende vogels op te vangen, maar helaas, ze lieten zich niet zien. Overigens zag ik opmerkelijk veel blije bewonersgezichten, ik ben er niet achter of dat iets met de autovrije plekken te maken heeft, maar het zou natuurlijk best kunnen!

M.B.

Foto: Ton Smit

HET GEVOEL VAN DE 50e MEI

Het is mei,
iedereen is blij
Alles is buiten,
de volgeltjes fluiten.
De ramen gaan open,
mensen komen naar buiten gelopen.
De vrijheid nu al 50 jaar,
gevangen en opgesloten was erg naar.
Anne-Frank nam me mee in deze tijd.
Wat was zij een moedige en dappere meid.
Emotie, verdriet, pijn en dood,
dat bracht veel mensen in nood.
Ze zat in de laatste trein,
die naar Auswitsch vertrok,
een week onderweg in een piepklein hok.
In een hok met heel veel mensen zonder eten,
drinken en w.c.
Zo was ze onderweg zonder moeder,
alleen Margot was mee.
Klein en groot werd vermoord,
alleen omdat hun geloof iets anders aanhoort.
Nu na 50 jaar begrijpt men het nog niet,
in Turkije en Bosnie zoals je ziet,
is nog steeds de oorlog bezig,
en zijn veel mensen niet meer aanwezig.
50 jaar geleden, het is nu weer mei,
en hoeveel mensen op deze wereld
blijven gevangen,
en zijn nog niet vrij.

Emmely Janssen, 11 jaar

BIJVANCKSWETENSWAARHEDEN

In de periode van sept '94 t/m maart'95 werd er in de BIJVANCK door vandalisme schade toegebracht aan:
42 lichtmasten
3 verkeerslichten
2 ruiten van abri's
8 verkeersborden.

BIJVANCKSWETENSNARIGHEDEN

Als gevolg van bovenstaande waarheden is het budget dat de Gemeente Blaricum beschikbaar heeft voor het instandhouden van lichten, ruiten en borden nu al niet toereikend meer. Het gevolg daar weer van zou zijn dat kapotte lichten en ruiten de rest van het jaar niet meer vervangen zullen worden.
Dat kan natuurlijk niet!
Maar als er toch meer dingen vernield worden en dus het budget overschreden wordt, wie zal dan voor de kosten opdraaien, denkt U? De Gemeente kan zich niet verzekeren tegen vandalisme, dus tien tegen één dat dat de burger een hogere belasting zal moeten gaan betalen.
Wie zijn deze vandalen? Natuurlijk niet uw en mijn kinderen, maar wiens kinderen dan wel? Veel struweel in onze wijk wordt al laag gehouden om de sociale controle te bevorderen, misschien moet er nog meer dan nu al het geval is gebeld worden met politie of Gemeente om te zorgen dat de werkelijke daders gestraft worden.

M.B.

HOVENIERSBEDRIJF
P.E. CALIS
★ Tuinadvies ★ Aanleg en onderhoud
★ Tuinarchitectuur ★ Sierbestrating
Witzand 1 - Blaricum 02153 11912

J. Vos
WONINGINRICHTING
Linnen en Bedtextiel
Huizerweg 2 Blaricum
Tel. 02153 83393

Fritz Hörl
Edelsmid
- Juwelierszaak met eigen atelier
- vervaardigen van sieraden naar uw of ons ontwerp
- reparaties van: antieke en moderne sieraden, (antiek) klokken en horloges
- relatie- en jubileumgeschenken in edelmetaal
- taxatie van goud en zilver
- in- en verkoop van antieke sieraden
- inkoop oud goud
Geopend:
di. t/m vr. 9.30 - 18.00 uur
za. 10.30 - 17.00 uur
Dorpsstraat 8 - 1261 ET Blaricum - Tel. 02153 - 17998

HEERSCHOP HOVENIERS
VAKWERK SINDS 1929
* Moderne tuinarchitectuur
* Tuinaanleg en onderhoud
* Sierbestratingen en terrassen
Tel. 02153 86036
Windvang 15 Blaricum

D. BEEK
AARDAPPELEN-
GROENTEN- EN FRUITHANDEL
Dorpsstraat 3, Blaricum, Tel. 8 34 09

JSR
de Jong Strankinga Ronk
MAKELAARS MET KIJK OP DE TOEKOMST
Hilversum: Oude-Enghweg 15, Tel. 035 213743
Bussum: Stationsplein 3, Tel. 02159 42951
Blaricum: Huizerweg 6, Tel. 02153 82288
Onze kantoren zijn zaterdag geopend van 9.30 tot 15.00 uur.

G. JONGERDEN & ZOON
RIETDEKKERSBEDRIJF
UW ADRES VOOR;
het vernieuwen van daken, bijwerken, opstoppen, ontmossen
HANDEL IN VONKENVANGERS
ANGERECHTSWEG 3, 1261 XG BLARICUM
TELEFOON 02153 - 8 62 29

Kerkdiensten Hervormde Gemeente

kerkgebouw: Torenlaan 16

zondag 28 mei, 10.00 uur
ds A.W. Berkhof,
openbare belijdenis des geloofs
en bediening van de hoop

zondag 4 juni, 09.30 uur
ds A.W. Berkhof,
viering Pinksterfeest

zondag 11 juni, 10.00 uur
ds A.W. Berkhof,
viering van de Maaltijd met
jong en oud

zondag 18 juni, 10.00 uur
ds A.W. Berkhof

zondag 25 juni, 10.00 uur
ds A.W. Berkhof,
afsluiting activiteitenseizoen

Tijdens de diensten is er kinderoppas (0-6 jaar) en kindernevendienst (6-12 jaar). Wie niet met z'n ouders meekomt kan ook zelf om 10 uur rechtstreeks naar de kinderkerk gaan; ingang: Torenlaan 16.
Jeugdkapel (12-16 jaar) een keer per twee weken in de Blaercom. Op zondagmorgen om 10.00 uur zijn er altijd oecumenische vieringen van Schrift en Tafel in de Aula van het ziekenhuis Gooi Noord.
Iedere zaterdagavond is er een weekdiening in de Beukelaar, om 18.45 uur, ook voor belangstellenden van buiten het huis.
Inlichtingen over alle activiteiten:
ds A.W. Berkhof, Torenlaan 14, tel. 83394

KUNSTRUBRIEK

Galerie Bianca Landgraaf
Tentoonstelling in de Galerie
18 mei t/m 25 juni
Hilde Foks — Sieraden
Monique Muylaert en
Herman Muys — Keramiek
In de beeldentuin o.a. Barbara de Clercq, Kiny Copinga, Rini Dado, Guido Dragt, Luut de Gelder, Jan de Graaf, Ruurd Hallema, Roberta Laidman Ula van Ophuijsen, Jan Steen, Hans Versteeg, Har Voogt.
Openingstijden galerie en beeldentuin do. t/m zo. 14.00-17.00 uur en na tel. Afspraak.
Eemnesserweg 19d tel. 02153-89209 / fax. 80140. Gesloten 1, 2 en 3 juni, geopend Zondag 4 en Maandag 5 juni

Galerie De Vlierhove
26 mei t/m 4 juni
Twee weekenden atelierexpositie in het atelier van Aart Schonk in Amsterdam in samenwerking met De Vlierhove
Fransepad 1, ingang Dorpsstraat tel. 83736
Openingtijden do.t/m zo. 14.00 - 17.00 uur.

Van 4 juni t/m 25 juni 1995 exposeert bij Linnenbank Art Gallery de in Blaricum werkzame, en woonachtige

NENAD PETROVIC

Nenad Petrovic, geboren in Belgrado (Joegoslavie) 1952. Wonend in Nederland sinds 1980. Studies beeldhouwen van 1972 tot 1977 aan de faculteit der beeldende kunsten in Belgrado. Studies filosofie en kunstfilosofie aan de Filosofische Faculteit in Belgrado. Studies filosofie van 1982 tot 1986 aan de Faculteit der Wijsbegeerte, Universiteit van Amsterdam. Sinds 1988 onderzoek naar het theoretische werk binnen de kunst van XXe eeuw. Vanaf 1980 publicaties en lezingen over kunst en filosofie. Als conceptueel kunstenaar werkzaam sinds 1975. Tentoonstellingen, projecten, installaties en gerealiseerde werken in de open ruimte, te Belgrado, Natalinici, Genua, Parijs, Amsterdam, Mallorca en Brussel.
Informatie over de bij Linnenbank te houden tentoonstelling:
- **Ontologische Schetsen**, een installatie
- Alles bestaat op AMBIENTIELE wijze
- De vormen van de zichtbare wereld zijn vergankelijk.
- De materie in de ruimte en de ruimte in de materie.

R.K. Parochie St.Vitus te Blaricum

Weekeinde:
zaterdag
17.00 uur Eucharistieviering zonder zang.
zondag
9.00 uur Eucharistieviering met Latijnse gezangen.
11.00 uur Eucharistieviering met Nederlandse gezangen.
Elke tweede en vierde zondag van de maand: Kindernevendienst en kindercrèche.
Weekdagen:
maandag en vrijdag 19.00 uur H. Mis
dinsdag en donderdag 09.00 uur H. Mis
Bijzonderheden:
zaterdag 3 juni
17.00 uur Geen Eucharistieviering
zondag 4 juni
Hoogfeest van Pinksteren
09.00 uur Geen Eucharistieviering
10.30 uur Feestelijke Eucharistieviering ter viering van het priesterjubileum van pastoor J.H. Willems.
maandag 05 juni
Tweede Pinksterdag
10.00 uur Eucharistieviering met samenzang
woensdag 07 juni
10.00 uur Seniorenmis, waarna koffiedrinken
20.00 uur Bijeenkomst van de Broedermeesters voor de processie in de koffiekamer.
vrijdag 09 juni
14.45 uur Gezongen huwelijksmis voor Kees Limburg en Jolanda Brouwer
zondag 11 juni
0.900 uur Geen H. Mis
10.00 uur Eucharistieviering met zang
maandag 12 juni
19.00 uur Geen H. Mis
dinsdag 13 juni
20.00 uur Bijeenkomst van de Parochievergadering
zondag 18 juni
10.30 uur Feestelijkgezongen H. Mis, waarna Processie door de tuin en over het kerkhof.
maandag 19 juni
20.00 uur Bijeenkomst v.d. werkgroep Liturgie
dinsdag 20 juni
20.00 uur Bijbelleesavond in de pastorie.
woensdag 21 juni
16.00 uur Tuinfeest voor de leden van het kinderkoor.
zondag 25 juni
11.00 uur Geen H. Mis vanwege de St. Jansprocessie in Laren.
zondag 02 juli
11.00 uur Gezinsviering met kinderkoor.

WEL EN WEE

GEBOORTEN
5 april 1995 Groothuizen, Rosabella Petronella Cornelia
11 april 1995 Jansen van Doorn, Iris
12 april 1995 Derks, Koen Peter
13 april 1995 Verhoog, Luuk Joris

OVERLEDEN
5 april 1995 Schöne-van der Leck, Hansje, oud 80 jaar
13 april 1995 Bennewitz, Otto Pieter, oud 73 jaar
24 april 1995 Rueb, Elbert Cornelis Willem, oud 86 jaar
25 april 1995 Hegie, Wilhelmina, oud 91 jaar

HUWELIJKEN
7 april 1995 Van der Pal, Hendrikus Christiaan, en: Calis, Johanna Helena Maria

In Memoriam

Erik van de Elsaker

ons bereikte het bericht dat de heer Erik van de Elsaker is overleden.
Jarenlang heeft hij zich ingezet voor Hei & Wei.
Wij wensen zijn vrouw alle sterkte toe in deze dagen.
Redactie Hei & Wei

In Memoriam

Anton ter Weijden

Na een moedig gedragen ziekte overleed op 9 mei Antonius Gerardus ter Weijden, in de leeftijd van 58 jaar, echtgenoot van Nolly van Wees. Anton was bestuurslid van de beheerscommissie van het Vitusgebouw en oud-penningmeester van de Oranjevereniging.
Tijdens de prachtig gezongen H. Mis op zaterdag 13 mei in de St. Vituskerk en de plechtigheid in het crematorium "Den en Rust" te Bilthoven werd onder grote belangstelling afscheid genomen van Anton.
Verschillende sprekers waaronder zijn zoon Robert en zijn oudste dochter Ingrid spraken met veel liefde en respect over Anton en over de grote kracht en opoffering van zijn Nolly ge-durende diens ziekte.
Een sympathiek en moedig mens is ons ontvallen. Nooit opstandig, altijd positief. Hij aanvaardde dat er geen kruid gewassen was voor zijn ziekte en overwon daardoor zichzelf.
Zijn gezin en familie verzorgden hem liefdevol waardoor zijn ziekte dragelijk werd.
In vrede nam hij afscheid.
Anton ter Weijden, een man, een vader, een broer, een vriend om trots op te zijn.
A.v.Z.

INGEZONDEN

BLARICUMMERS OPGELET

Onder deze kop was enkele dagen geleden een advertentie te zien in de Gooi & Eemlander. Daarin werd opgeroepen om uw steun te betuigen aan de aktiegroep oprollen Verlengde Bergweg? Nee! U hebt daar massaal gehoor aan gegeven! Bijna 2.500 handtekeningen werden gezet in de winkels en op de coupons in de krant en ingeleverd en opgestuurd. Het leeft dus wel in het dorp!

Toch wordt de Slinger, zoals de Verlengde Bergweg juridisch heet, opgerold. Is de aktie daarom mislukt? Integendeel! De Blaricumse politiek is uit hun winterslaap gehaald en heeft nu nog een allerlaatste kans om hun gekozen funktie waar te maken. Nog even sukkelt de politiek door en geeft toestemming aan een kostenverslindend onderzoek naar een goede verbindingsweg tussen het oude dorp en de Bijvanck. Dit mag, gelet op de lage versnelling waarin de ambtelijke molen draait, niet vóór het najaar 1995 verwacht worden. En dat terwijl er een tracé ligt dat door de Kroon (ons hoogste rechtsorgaan) is aangewezen als de verbindingsweg tussen beide dorpsdelen. Nu gaat de, blijkbaar besluiteloze, politiek die weg weer een bestemming voor langzaam verkeer geven.
Binnen een dag is de oplossing voor een verkeersveilige situatie gerealiseerd. De uitspraak van de rechter laat de gemeente de vrijheid om een fietspad aan te leggen op het tracé van de Slinger. Fietsers hoeven dan niet niet eerder over te steken dan bij de randweg. Het zware verk eer hoeft dan geen gebruik te maken van de dorpenroute of de Naarderweg. Maar het belangrijkste is nog dat de kosten voor de gemeenschap, want wij mogen dat via de belastingen betalen, heel beperkt blijven.
Door dit soort maatregelen te nemen voorkomt het Blaricums gemeentebestuur dat het dorp in tweeën wordt gedeeld. De tijd zal leren waar ons bestuur het belang legt.

NB.
Mocht er voor 1996 een verhoging van de gemeentelijke belastingen komen, dan weet u wel welke vereniging daarvoor mede verantwoordelijk is.

Het actiecomité,
oprollen Verlengde Bergweg? Nee!
p/a Schans 27, 1261 MJ Blaricum
of Bij de Berg 1, 1261 XN Blaricum

INGEZONDEN

COMPROMIS

Al Jaren was ik vreselijk gefrusteerd. Ik begreep dat gedoe om de Verlengde Bergweg niet. Gelukkig blijkt uit het hoofdartikel van "De Bel" van 13 april nu, dat er ook niets te begrijpen valt en dat de verbeten strijd die de actiegroep "Behoud Dorpskarakter" nu al jaren voert met het Gemeentebestuur over die Verlengde Bergweg in feite niets anders is dan een stukje onvervalste prinzipiënreiterei.
Nu is het ongetwijfeld typisch dorps om jaren lang strijd te blijven voeren over een zaak waarvan allang niemand het nut meer inziet en in dat opzicht, is de actiegroep er dan ook in geslaagd haar naam meer dan eer aan te doen.
Het is uiteraard heel aardig om ten koste van alles je gelijk te willen halen. En al procederend - van Uw en mijn gemeenschapsgeld - is de actiegroep daar, juridisch gezien, inmiddels een flink stuk mee gevorderd. Het is alleen zo jammer dat, al procederende de inzet wel eens vergeten wordt. Want wie is er nu helemaal echt met het opbreken van die Verlengde Bergweg gediend?
De Heer Sterenborg stelt dat "Behoud Dorpsbelang" uitsluitend voor eigen parochie preekt en weigert om in te zien dat het opheffen van die inmiddels allang ingeburgerde verbinding de problemen bij andere bewoners van Blaricum op de stoep wordt gelegd.
Nu heb ik wel eens begrepen dat politiek bedrijven een kwestie van "compromissen sluiten" is. Zou het dan niet een aardig ideetje zijn om de beide verbindingswegen naar ons "buitenstuk" allebei één-richtings verkeerswegen te maken? Dan kunnen met het bespaarde geld voor het zo eufemistiche gebruikte "oprollen" van de Bergweg op beide wegen wat Naarderstraatse snelheidsremmertjes worden aangelegd en heeft ieder zijn zin. Of is dat nu weer te simpel gedacht ?
Hoe dan ook. Het lijkt mij een zeer zinnige gedachte om, alvorens ooit die Verlengde Bergweg te slopen, inderdaad maar eens een referendum te houden. Dat kan tegenwoordig, zo las ik kortgeleden nog, met goedkeuring van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten - en relatief goedkoop- ook telefonisch georganiseerd worden.
Er moeten toch meer mensen met gezond verstand in Blaricum wonen ?

Dick Leffelaar

25 JAAR PEUTERSPEELGROEP BLARICUM

Wij vragen mensen die de Peuterspeelgroep Blaricum bezocht hebben in de afgelopen 25 jaar, als ouder of als kind, of zo geinteresseerd zijn, om uitgenodigd te worden voor het lustrumfeest op 1 juli a.s.
Graag reageren voor 1 juni a.s.
Peuterspeelgroep Blaricum - Postbus 105 - 1260 AC Blaricum

ABN·AMRO De bank
De bank voor betalen • De bank vóór sparen • De bank voor lenen • De bank voor beleggen.

Sabine van Kleef
brillen & contactlenzen
optometriste en contactlenspecialiste
DORPSSTRAAT 6 1261 ET BLARICUM TELEFOON: 02153 - 16064

KAREL VAN DER BIJL
DE MAKELAAR
Dorpsstraat 10, Blaricum, Lid NVM
Telefoon 02153 15 300 (vijftien driehonderd)

Haarmode Leo & Mareza
Dames en Herensalon
Reelken - Depositair
Schoolstraat 6a - 1261 EV Blaricum - Telefoon 02153 10001
Dagelijks geopend - vrijdag koopavond - Dinsdag gesloten

DAAR KOM JE NOG SERVICE TEGEN!
SUPER TATES BLARICUM
Dorpstraat 5

Boomkundig Onderzoek en Advies
Boomverzorging
Inventarisaties
Boomverplantingen
Groeiplaatsverbetering
Just Bleekemolen Boomverzorging & Bomenbeheer
Huizen / Laren n.h. Tel. 02152-55164 bgg. 02153-83089

wij leveren en drukken een mooie kollektie
geboorte-, verloving- en trouwkaarten
(tot Prehistorie! Feestdatenservice)
en natuurlijk al uw handelsdrukwerk!
Grafisch Atelier Blaricum
Weterring 41 - Blaricum
Tel. 02152-64531

Eethuis De Peperbus
• Gezellige Sfeer
• Prettige Prijzen
• Prima Wijnkaart
De Peperbus
Huizerweg 1, 1261 AR Blaricum
Tel. 02153-15693
Geopend vanaf 17 uur
Maandag Gesloten

Auto Koen bv
Officieel Alfa Romeo dealer voor 't Gooi
Alfa Romeo voor méér dan alleen sportiviteit!!
Of u nu kiest voor een 33, 75 of 164 serie, ze zijn alle compleet uitgerust voor ongekend rijcomfort.
• APK Naarderweg 17 - 1261 BP Blaricum - 02153-82898 • Alfa Rent

J.A. de Bot - Assurantiën
Huizerweg 23a - 1261 AS BLARICUM
Tel. 02153 - 10915 - 12104 (8.00 - 16.00 uur)
LID NBaV
Wij kunnen U de goedkoopste autoverzekering aanbieden.
Professionele- en snelle hulp bij schade-afhandeling!

Jan en André Visser
LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers, Geysers, kachels, Stofzuigers, Verlichtingsartikelen
Loodgieter: Meentzoom 29, telefoon 02153 - 8 24 85
AANLEG EN ONDERHOUD VAN:
Gas-, Water- en Sanitaire installaties.
Elektrische installaties
Electriciën: Evenaar 8, telefoon 02153 - 8 78 92

GARANTIEBEDRIJF FOCWA
Wij zijn niet aan merken gebonden alleen aan kwaliteit;
AUTOSCHADE "ROWY"
Tel. 02153-87036
• schadevaststelling • richtspecialist
• uitdeuken • leenauto
• spuiten beschikbaar
Eerste Molenweg 28a, 1261 TD Blaricum
Fax 02153-11644

SPECIALIST IN ZELFGEMAAKTE VLEESWAREN
Stut uw slager
Schoolstraat 2a, Tel. 83430, Blaricum